

Martin Velíšek

Červená Karkulka

Martin Velíšek

Červená
Karkulka

G | A | L | E | R | I | E
P | E | C | K | A

Červená Karkulka

ISBN 978-80-904008-3-2

Červená karkulka | 75 × 80 cm + 125 × 160 cm | 2014

olej na ložním prádle (polštář, peřina)

oil on bed linen (pillow, duvet)

huile sur literie (coussin, couverture)

Öl auf dem Kopfkissen (Kissen, Federbett)

Martin Velíšek je umělec svého druhu: jeho nové dílo či soubor prací vždy překvapí, aniž by to znamenalo, že se vzdaluje od sebe. Je to nejspíše proto, že jeho tvorba se soustřeďuje na zkoumání či dokonce vytváření jiných možností – malby, kresby, grafiky. Anebo, jinak řečeno, na výzkum hranic určitých technik a jejich překračování. Přitom tyto hranice nějak překračuje všemi směry, tedy i – paradoxně – dovnitř, což bylo patrné například na jeho cyklu Akt(uálně) vystaveném v roce 2008, v němž ideál dokonalosti rozrušuje (a takto otevírá do vnějšku) drobný kaz, vše provedeno zcela klasickou technikou. Ale totéž by se dalo říci i o jeho „druhých pohledech“, zátíších a dalších. Anebo Bílé etudy: jsou to i nejsou kresby, je to i není grafika.

Zkoumání možností běžně evokuje spíše intelektuální zaměření tvůrce, ale pro Martina Velíška je myšlení myšlením tvorbou, tedy cosi nadto. Lze tomu zčásti přijít na kloub, všimneme-li si, jak se v jeho dílech pravidelně objevují různá zvířata či zvířátka: kočka, pes, husa, zajíc, vlk, plyšový medvídek anebo lochneska. Zvíře či zvířátko je zvláštní bytost: jsou nějak člověku blízká, což demonstrují plyšáci, které dáváme malým dětem často ještě dřív než panenky, přitom jsou od člověka oddělena absolutním rozdílem druhu. Tato hranice je sice nepřekročitelná, přitom však neruší blízkost. Což, jak ukazuje Velíškův soubor Červená Karkulka, je cosi jako skrytá zkratka vztahu mezi životem a smrtí.

Mrtvá zvířata v peřinách – Velíškovým podkladem není plátno, nýbrž povlečení z dob našich babiček, včetně tu a tam viditelných látkových knoflíků – jsou na první pohled obrazy kruté, ale současně v nás probouzejí i jiné pocity: soucit, empatii, lítost. Krutý protiklad nám otevřel rozměr intimity: nejsme sice zvířata, a přesto jsme s nimi. Máme je nějak pod kůží, i když o tom nevíme a nedokážeme ani říci, kde se tam vzala. Uzávorkujeme-li pedagogické konvence, jimiž jsou až příliš často svazovány pohádky, objeví se cosi jako zasvěcení do života, které není schopen zprostředkovat žádný člověk, leč právě (ještě) zvíře. Neboť otrlost v nás zastřela naši zranitelnost. Ztrácíme-li tak svou lidskost, musíme ji potom hledat jinde – v našem vztahu k vlkům, kočkám, kaprům, tedy ve vztahu k bytostem, v nichž stále ještě zůstává cosi z člověka, a která právě proto se nás svou smrtí v kanafasu dotýkají – ať jakkoli nám vzdálená. Paradox hranice: odděluje proto, aby mohla spojit.

prof. Miroslav Petříček

Martin Velíšek belongs to that group of artists whose every new work, every ensemble of new pieces surprises. Which does not mean that his work is not consistent. Rather it results from Velíšek's focus on creating and trying out new possibilities in the fields of painting, drawing and prints. He is attempting to stretch the borders of traditional techniques, to go beyond them. This "trespassing" works in all directions, including paradoxically the inner worlds, as demonstrated in his cycle Akt(ually) exhibited in 2008. In this work executed in traditional technique, the ideal of perfection is upset by small intentional imperfections, thus opening the work from within. The same could be said about his "second looks", still-lives and other works such as White etudes, a cycle which is neither drawing, nor print, but based on both.

Constant experimentation with various creative possibilities usually evokes the artist's rather intellectual orientation. However, for Martin Velíšek the process of thinking is accomplished through his creation which represents something more than a mere intellectual exercise. This may become partially evident if one notices the regular appearance of animals such a cat, a dog, a goose, a hare, a wolf, a teddy bear and even a Loch Ness Monster, in Martin's work. Animals big and small are particular beings in that they are somehow close to people, even though the difference between animal and human species is absolute. This can be demonstrated by children's love for soft toys: a teddy bear is often given to children before they are given a doll. This gap whilst unbridgeable, does not cancel the closeness. Which, as Velíšek's new ensemble of works Red Riding Hood demonstrates, is like a hidden code for the relation between life and death.

Images of dead animals on down-filled blankets (where the background is not a canvas, but our grandmothers' type linen including occasionally visible fabric-covered buttons), while at the first sight cruel, they simultaneously awake our feelings of compassion, empathy and sorrow. This cruel contrast unlocks the dimension of intimacy: we are not animals but we are their next of kin. They are under our skin, even though we are not aware of it, and are unable to say how they got there. If we ignore for a moment those pedagogical conventions which all too often mark the fairytales, there appears something akin to induction to life which is not able to be mediated by men, but can still be mediated by animals. For cynicism obliterated our vulnerability. Since we are thus losing our humanity, we are obliged to seek it elsewhere: in our relationship with wolves, cats, carps, i.e. with those beings that still have traces of humanity left. It is exactly for this reason that their death on down-filled blankets is touching us so deeply, however distant the humanity thus mediated remains. This is a paradox of borders: they divide us in order to unite us.

prof. Miroslav Petříček

Martin Velíšek est artiste à part entière: on est toujours surpris par sa nouvelle œuvre ou ensemble, sans qu'ils ne l'éloignent de lui-même. C'est peut-être parce que son œuvre se concentre à exploiter ou même créer d'autres moyens – en peinture, dessin, graphique. Ou autrement, à la recherche des frontières de différentes techniques pour et à les dépasser. Il dépasse d'ailleurs ces frontières dans tous les sens, aussi – quel paradoxe – vers l'intérieur, ce qui est évident dans son cycle Akt(ually) exposé en 2008 où l'idéal du parfait est dérangé (et ainsi ouvert vers l'extérieur) par un défaut fin, travaillé par une technique tout à fait classique. Or, on peut dire la même chose de ses «deuxièmes regards», natures mortes et autres. Ou les Etudes blanches – qui sont des dessins et ne le sont pas, c'est de la graphique et ce ne l'est pas.

L'exploration des possibilités évoque d'habitude plutôt l'orientation intellectuelle du créateur, mais pour Martin Velíšek, la pensée est la pensée par la création, quelque chose de plus profond. On peut en trouver le joint si on remarque que certains animaux ou bestioles apparaissent régulièrement: chat, chien, oie, lapin, loupe, ourson en peluche ou Loch Ness. L'animal ou la bestiole, ce sont des créatures: souvent, ils sont proches à l'homme, ce qui démontrent les animaux en peluche souvent offerts aux petits enfants plus tôt que les poupées, et en même temps ils sont séparés de l'homme par la différence absolue de l'espèce. Cette limite est certes insurmontable, or elle ne dérange pas la proximité. Ceci, comme le démontre le cycle de Velíšek Le petit chaperon rouge est quelque chose similaire à une abréviation cachée de la relation entre la mort et la vie.

Les animaux morts sur les duvets – la surface de Velíšek n'est pas la toile mais les draps du temps de nos grand-mères, ici et là avec des boutons en tissu visibles – représentent des images cruelles à première vue, mais en même temps elles provoquent d'autres sentiments: pitié, empathie, regrets. L'opposition cruelle ouvre une dimension d'intimité: nous ne sommes pas animaux mais nous sommes avec eux. Nous les avons entre cuir et chair, même si nous n'en sommes pas conscients et pas capables de dire comment ils y sont arrivés. Si nous mettons les conventions pédagogiques, avec lesquelles les contes de fées sont trop souvent liées, entre parenthèses, une certaine initiation à la vie apparaît qu'aucun être vivant n'est capable à moyenner sauf l'animal. Car le cynisme en nous voile notre vulnérabilité. Si nous perdons ainsi notre humanité, nous devons la rechercher ailleurs – dans notre relation avec les loups, chats, carpes, avec les créatures qui gardent toujours quelque chose de l'homme et qui nous touchent alors par leur mort sur les duvets. Le paradoxe de la limite: elle sépare pour pouvoir relier.

prof. Miroslav Petříček

Martin Velíšek ist Künstler seiner Art: sein neues Werk oder die Sammlung der Arbeiten überrascht immer, ohne das es heißen müsste, dass er sich selbst entfernt. Es ist am ehesten deshalb, weil sich sein Werk auf die Erforschung oder sogar Bildung anderer Möglichkeiten konzentriert – Malereien, Zeichnungen, Grafiken. Oder, anders ausgedrückt, auf die Erforschung von Grenzen bestimmter Techniken und derer Überschreiten. Wobei er diese Grenzen irgendwie in alle Richtungen überschreitet, also auch – paradoxerweise – nach innen, was offenbar war zum Beispiel in seinem Zyklus Akt(uell) – ausgestellt im Jahre 2008, in dem das Ideal der Vollkommenheit ein kleiner Mangel bricht (und es so nach außen öffnet), alles mit Hilfe einer ganz klassischen Technik durchgeführt. Aber dasselbe könnte über seine „zweite Blicke“ gesagt werden, Stillleben und andere. Oder Weiße Etuden: es sind und sind auch nicht Malereien, es ist und ist auch nicht Grafik.

Die Erforschung der Möglichkeiten evoziert üblich eher intellektuelle Orientierung des Schöpfers, aber für Martin Velíšek heißt das Denken: Denken durch das Schaffen, also etwas überdies. Es ist möglich, der Sache teilweise auf den Grund zu gehen, wenn wir merken, wie verschiedene Tiere und Tierchen in seinen Werken regelmäßig erscheinen: Katze, Hund, Gans, Hase, Wolf, Plüschbär oder das Ungeheuer von Loch Ness. Ein Tier oder Tierchen ist ein besonderes Wesen: irgendwie dem Menschen ähnlich, was die Plüschtiere demonstrieren, die wir den kleinen Kindern oft noch früher als Puppen geben, wobei sie von dem Menschen durch die absolute Artenunterschiedlichkeit getrennt sind. Diese Grenze ist zwar nicht zu überschreiten, wobei die Nähe jedoch nicht stört. Was, wie Velíšeks Sammlung Rotkäppchen zeigt, ist quasi wie versteckte Abkürzung der Beziehung zwischen Leben und Tod. Tote Tiere im Bettzeug – Velíšeks Untergrund ist keine Leinwand, sondern Bettzeug aus den Zeiten unserer Großmütter, einschließlich Stoffknöpfe, die hier und da zu sehen sind – auf den ersten Blick brutale Bilder, aber gleichzeitig wecken sie in uns auch andere Gefühle: Mitleid, Empatie, Reue. Grausamer Gegensatz hat uns das Ausmaß der Intimität geöffnet: Wir sind zwar keine Tiere und trotzdem sind wir mit ihnen. Irgendwie haben wir sie unter der Haut, obwohl wir davon nicht wissen und sind nicht einmal imstande zu sagen, wo sie her gekommen sind. Wenn wir die pädagogischen Konventionen in Klammern setzen, mit welchen die Märchen zu oft verbunden werden, erscheint etwas, was an das Einweihen ins Leben erinnert, welches kein Mensch imstande ist zu vermitteln, sondern gerade (noch) ein Tier. Denn die Abgestumpftheit in uns verhüllte unsere Verletzbarkeit. Wenn wir so unsere Menschlichkeit verlieren, müssen wir sie dann wo anders suchen – in unserer Beziehung zu den Wölfen, Katzen, Karpfen, also in der Beziehung zu den Wesen, in denen noch immer etwas aus dem Menschen bleibt, und die uns gerade aus dem Grund durch ihren Tod im Bettzeug berühren – wie auch immer er uns entfernt ist. Paradox der Grenze: sie trennt, um verbinden zu können.

prof. Miroslav Petříček

1 | 30 × 40 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

2 | 71,5 × 86,5 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

3 | 71 × 80 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

4 | 71 × 80 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

5 | 65 × 75,5 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

6 | 60,5 × 80,5 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

7 | 81 × 90 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

8 | 40 × 55 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

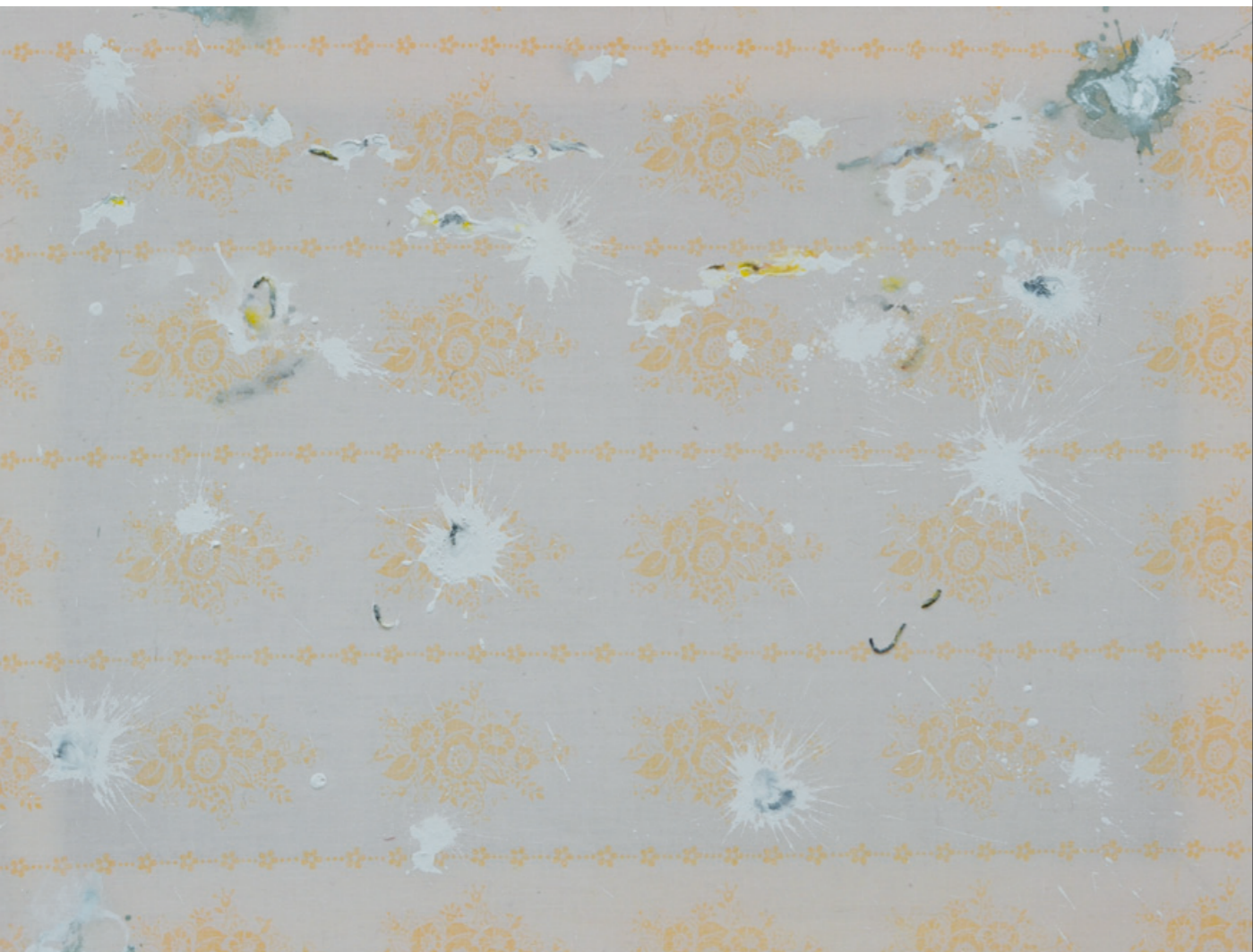
9 | 40 × 55 cm | 2014
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

10 | 51,5 × 66 cm | 2015
akvarel na ložním prádle
water colours on bed linen
aquarelle sur literie
Aquarell auf dem Kopfkissen

11 | 30 × 30 cm | 2015
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

12 | 40 × 55 cm | 2015
kombinovaná technika
combined technique
technique combinée
kombinierte Technik

13 | 40 × 40 cm | 2015
akvarel na ložním prádle
water colours on bed linen
aquarelle sur literie
Aquarell auf dem Kopfkissen

14 | 22 × 30 cm | 2015
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

15 | 40 × 50 cm | 2015
olej na ložním prádle
oil on bed linen
huile sur literie
Öl auf dem Kopfkissen

16 | 80 × 80 cm | 2015
kombinovaná technika
combined technique
technique combinée
kombinierte Technik

17 | 80 × 80 cm | 2015
kombinovaná technika
combined technique
technique combinée
kombinierte Technik

18 | 42 × 58 cm | 2015

akvarel na ručním papíře, lak

water colours on hand made paper, varnish

aquarelle sur papier à la main, laque

Aquarell auf dem handgemachten Papier, Lack

19 | 42 × 58 cm | 2015

akvarel na ručním papíře, lak

water colours on hand made paper, varnish

aquarelle sur papier à la main, laque

Aquarell auf dem handgemachten Papier, Lack

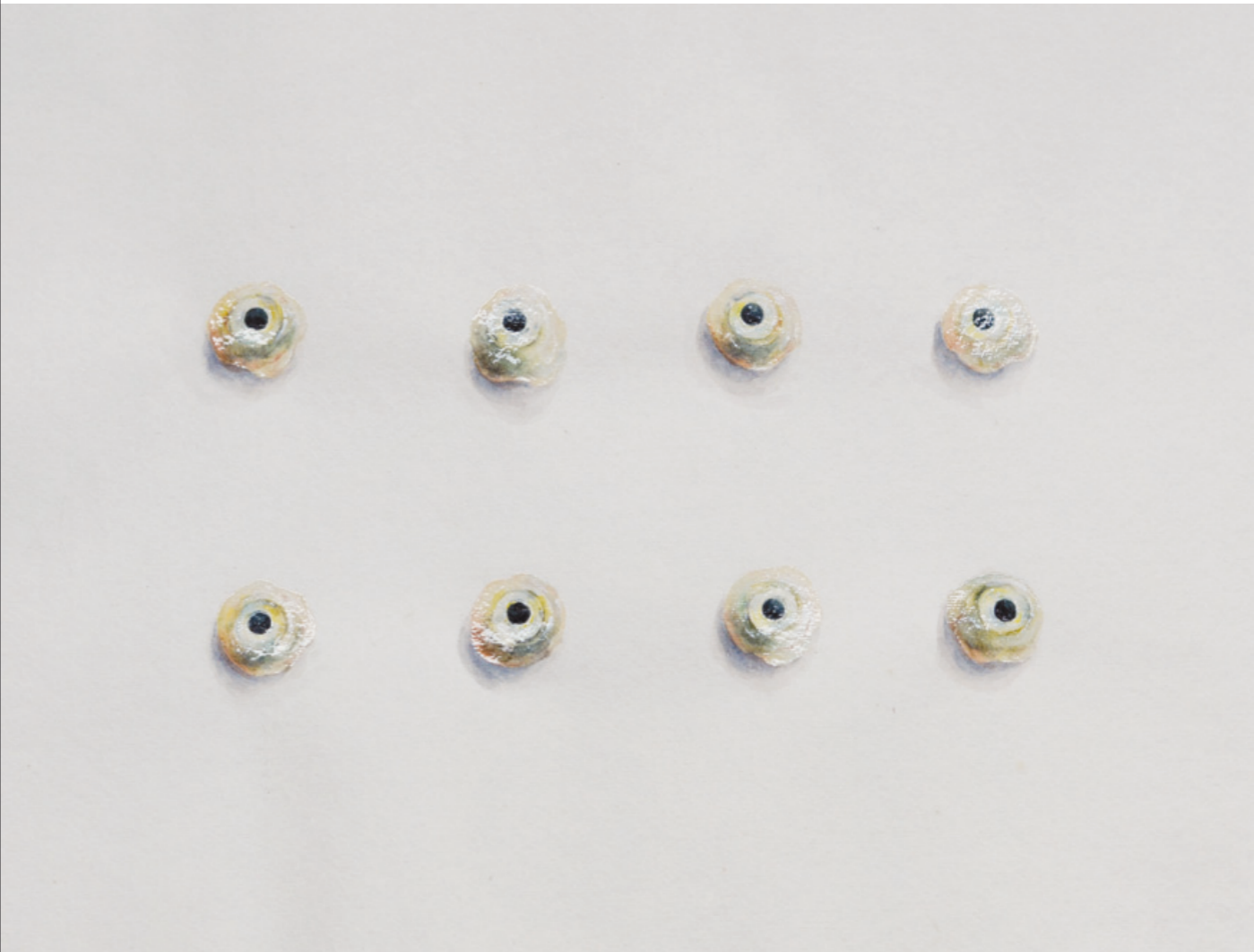
20 | 42 × 58 cm | 2015

akvarel na ručním papíře, lak

water colours on hand made paper, varnish

aquarelle sur papier à la main, laque

Aquarell auf dem handgemachten Papier, Lack

21 | 42 × 58 cm | 2015

akvarel na ručním papíře, lak

water colours on hand made paper, varnish

aquarelle sur papier à la main, laque

Aquarell auf dem handgemachten Papier, Lack

martin velíšek

6. 11. 1968, Athény, GR

studium | studies | études | Studium:

- 1989–1996 Akademie výtvarných umění v Praze
(Malba a Konceptuální tendence)
Academy of Fine Arts in Prague
(Painting and Conceptual tendencies)
Académie des Beaux-Arts à Prague
(Peinture et Tendences conceptuelles)
Akademie der Bildenden Künste in Prag
(Malerei mit dem Schwerpunkt Konzeptkunst)
- 1999–2003 Akademie výtvarných umění v Praze
(Doktorandské studium – teorie umění)
Academy of Fine Arts in Prague
(Doctorate degree – Theoretical Art)
Académie de Beaux-Arts à Prague
(Doctorat – Théorie des arts)
Akademie der Bildenden Künste in Prag
(Doktorat – die Kunstgeschichte)
- 2014 stipendium Wilke-Atelier, Bremerhaven, Německo
stipendium Wilke-Atelier, Bremerhaven, Germany
bourse artistique à Wilke-Atelier, Bremerhaven,
Allemagne
Kunststipendium im Wilke-Atelier, Bremerhaven,
Deutschland

skupinové výstavy (výběr) | group exhibitions (selection) | expositions collectives (sélection) | Gruppenausstellung (die Auswahl):

- 1994 Kunstmuseum Ehrenhof, Düsseldorf, D
1995 SBC, London, GB
1999 Neplánované spojení, Mánes, Praha, CZ
2000 Portrét roku 2000, Galerie u Bílého jednorožce,
Klatovy, CZ
2004 Grafika roku, Clam-Gallasův palác, Praha, CZ
2005 XI. Triennale ex libris, PNP, Chrudim, CZ

- 2006 Jemný řez, Galerie AVU, Praha, CZ
Grafika roku, Clam-Gallasův palác, Praha, CZ
2007 ArtBurger, Koblenz, D
2008 Defenestrace, Novoměstská radnice, Praha, CZ
2010 Salon s'art du Pays fertois, Sammeron, F
Grafika roku, Clam-Gallasův palác, Praha, CZ
2011 Salon s'art du Pays fertois, Charly sur Marne, F
26th International Biennial of Art Humour, Tolentino, I
XIII. triennale ex libris, PNP, Chrudim, CZ
Intersalon AJV, Sladovna, Písek, CZ
2012 Grafika roku, Clam-Gallasův palác, Praha, CZ
Maska, Galerie Millenium, Praha, CZ
AZB, Galerie Navrátil, Praha, CZ
2013 Kde domov můj?, DOX, Praha, CZ
Grafika roku, Clam-Gallasův palác, Praha, CZ
Vanitas, Galerie Millenium, Praha, CZ
2014 Grafika roku, Clam-Gallasův palác, Praha, CZ
Intersalon AJV, Alšova Jihočeská galerie,
České Budějovice, CZ
Xmas, Galerie Millenium, Praha, CZ
2015 Grafika roku, Clam-Gallasův palác, Praha, CZ

samostatné výstavy (výběr) | individual exhibitions (selection) | exposition individuelles (sélection) | Selbstständigaussstellung (die Auswahl):

- 1995 Svlékání, Galerie AVU, Praha CZ
1999 zprava – zleva, Galerie Fronta, Praha, CZ
2000 (to) zátiší – (ta) zátiší, Galerie Caesar, Olomouc, CZ
Zase (jedno) zátiší, Galerie Litera, Praha, CZ
2003 Receptura na zátiší, Galerie Pecka, Praha, CZ
2004 Malování po práci, Nová síň, Praha, CZ
2005 Rybí speciality, Kulturní centrum Zahrada, Praha, CZ
2006 Alternativa, Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava, CZ
2008 Akt(uálně), Galerie Pecka, Praha, CZ
2011 Animiaoux, Centre d'Art de l'Ancienne Synagogue,
La-Ferté-sous-Jouarre, F
Jeden obraz... (s měsícem), Oblastní galerie Liberec,
Liberec, CZ
Cherchez le chat, Werner Maison, Luxembourg, L

- 2012 Záhada na Jezeře Loch Ness, Galerie Pecka, Praha, CZ
2013 Příběhy, Galerie Milana Zezuly, Brno, CZ
Bílé etudy, Galerie Pecka, Praha, CZ
Květinové variace, Galerie Litera, Praha, CZ
2014 Podruhé, Galerie Esthete, Praha, CZ
Die Dürer Lektion, Wilke-Atelier, Bremerhaven, D
Darw-in, Galerie Artatak, Praha, CZ
2015 Červená Karkulka, Galerie Pecka, Praha, CZ

ocenění (výběr) | awards (selection) | prix (sélection) | Preise (Auswahl):

- 1993 Unterstützungspreis für zeitgenössische Kunst der
„Jelinek Stiftung“, CH
1996 Unterstützungspreis für zeitgenössische Kunst der
„Jelinek Stiftung“, CH
1997 Cena pro autora do 30. let na II. bienále
reliéfního objektu, CZ
Unterstützungspreis für zeitgenössische Kunst
der „Jelinek Stiftung“, CH
2003 World packaging design award 2002 – “World Star”,
(Visage), S
2005 Grafika roku – zvláštní cena v kategorii hlubotisk,
Interkontaktgrafik, CZ
2010 Grand prix, Salon s'art du Pays fertois, F
2011 Hlavní cena Intersalonu AJV – malba, CZ
Triennale ex libris – nominace na hlavní cenu,
Památník písemnictví, CZ
2013 Grafika roku – zvláštní cena v kategorii hlubotisk,
Interkontaktgrafik, CZ
2014 Grafika roku – čestné uznání v kategorii hlubotisk,
Interkontaktgrafik, CZ
2015 Grafika roku – nominace v hlavní kategorii
velká grafika, Interkontaktgrafik, CZ

text   Miroslav Petříček
překlady   Jindra Stary
                  Gabriela Trojánková
                  Alena Velísková
fotografie   Daniel Šperl
                  Martin Velíšek
grafická úprava   Veronika Plátková
                  Martin Velíšek

www.velisek.cz
kaspar.velisek@email.cz

Galerie Pecka
Vratislavova 24
128 00 Praha 2

ISBN 978-80-904008-3-2

Náklad: 150 ks
© 2015: autoři

